

Ústředí československých demokratických
organizací
v Australii a na Novém Zélandě.

Organizační Věstník
květen 1959.

P R O H L Á Š E N Í
Ústředí československých demokratických org.
v Australii a na Nov. Zélandě.

Ústředí čs. dem. org. v Australii a na Nov. Zélandě bylo založeno proto, aby sloužilo exulantům československého původu usazeným v Australii a na Novém Zélandě a pracovalo na osvobození českého, slovenského a podkarpatoruského lidu ze Sovětské nadvlády a komunistického ujaření.

Toto poslání dávalo směr celé naší práci v uplynulém funkčním období a zůstává nejpřednějším úkolem pro budoucnost.

Sjezd delegátů děkuje všem organizacím, funkcionářům a členstvu za dosavadní obětavost a věrnost k ideji čs. demokracie.

Z domova jsme uprchli, protože útěk byl jediné lidské právo, které nám zbylo v boji proti komunismu.

I když dosavadní světové události nedávají naději na brzké osvobození Československa, budiž nám posilou, že přece jen celkový vývoj jde nezadržitelně směrem našeho čekání.

Tyranie může věšet a věznit, ale doposud nikdy nezvítězila nad mravními a duchovními silami.

Československo v r. 1918 povstalo z třistaleté poroby, neboť Masaryk, Beneš a Štefánik nám přinesli svobodu.

Naše povinnost je stejná :

Přinést svobodu do naší země!

Ústředí čs. demokratických organizací
v Australii a na Nov. Zélandě

Z P R Á V Y

Rady svobodného Československa.

Ve dnech 6. a 7. prosince 1958. konala se v New Yorku schůze Zastupitelstva RSC. Bylo přítomno 44 členů většinou žijících v USA a omluvilo se písemně, telegraficky a telefonicky 27 členů.

Zastupitelstvu předsedal Dr. Juraj Slávik a zprávu o činnosti výk. výb. za uplynulé funkční období podal jeho předseda Dr. Petr Zenkl. Dr. Slávik předně vzpomněl a vzdal čest členům Zastupitelstva, kteří od minulé schůze zemřeli: gen. S. Ingr, Dr. H. Ripka, gen. R. Smetánka, J. Nehera a A. Pavel. Dále zemřeli tři členové RSC: K. Manuš, Ing. J. Pokorný a V. Simkanič.

První den byl vyčerpán debatou o podané zprávě výk. výboru, které předcházela finanční zpráva a zpráva dozorcí rady. Třem komisím bylo uloženo projednat a vypracovat návrhy na změnu stanov, návrh na funkcionáře Zastupitelstva a výkonného výboru a návrhy na resoluce. Dr. Slávik při tom žádal, aby v zájmu věci členové zastupitelstva nebyli úzkoprsí, neboť činnost Rady musí být velkorysá a s radostí konstatoval, že schůze Zastupitelstva potvrdila odhodlání zachovat a udržet trvání Rady svob. Československa. Tato činnost bude-li třeba bude vykonávána, jak tomu bylo v posledních dvou letech i z prostředků členu RSC.

Dr. Slávik v závěru prohlásil, že doufá, že těžkosti vyplývající z rozporů a nedorozumění jsou věcí minulosti a před námi je radostná a úspěšná činnost.

Zprávu o činnosti výk. výb. podal Dr. Petr Zenkl.

Předně podotkl, že činnost nutno posuzovat podle okolností, za kterých se dělá a především přihlížet k nesnázím a překážkám s nimiž musel výk. výb. zápasit.

Světová politika a vývoj mezinárodní nebyly nikterak příznivé snahám a cílům Rady svob. Československa a vyzadaly si častější akce a zákroky orgánu Rady, tak zejména polské povstání a maďarská revoluce a reakce probořených národů na ne. Podobně bylo třeba reagovat na snahy Moskvy o vrcholnou konferenci, na náměty týkající se statu quo, neutralisace střední Evropy a p.

Dr Zenkl upozornil, že mnoho nesnází bylo navrženo v cestu výk. výb. a mnoho času bylo spotřebováno na zdolání nesnází, které vycházely z vlastních řad Rady, a které podstatně ohrozily pověst RSC jako instituce a to zejména u těch, kdo posuzovali pomery podle toho co slyšeli, aniž a měli a mají možnost videt do podstaty věš. Výkonný výbor se zatížil spoluodpovedností a to tím, že se zdrhal veřejně vyložit tyto otázky i s doklady. Stalo se tak proto, neboť výk. výb. se obával, aby mu nebylo výtýkáno, že vnesl na veřejnost vnitřní otázky Československé exilové instituce. A tak se stalo, že se musel výkonný výbor vypořádat se svými odporci jen na vnitřní frontě, aniž mohl o správnosti svého stanoviska doklady přesvědčit ty, kdo byli o věcech nesprávně a tendenčně informováni. Utrpěla tím pověst RSC. A nedojde-li k nápravě bude třeba zabránit nesprávnému informování veřejnosti tím, že by se jí veřejně předložilo celé vyličení věci. Nezvyší se tím sice prestyž Rady, už boztak zle a tendenčně napadaná, ale zabrání se alespoň dalšímu šíření informací vyloženě nesprávných.

Dalším zdrojem nesnází bylo jmenování delegace RSC do ACEN. Podle CHARTER ACEN a podle stanov RSC je právem a povinností výkonného výboru RSC jmenovati delegaci do ACEN. Výkonný výbor tak učinil a jmenoval do delegace - pokud jen bylo možno - také členy delegací dřívějších; ale nemohl jmenovat všechny a jen je. A tak několik členů delegací dřívějších bez jakékoliv legitimace k tomu, předkládalo ACEN také svoje vlastní návrhy a tvrdilo, že jmenovací právo nepřisluší výkonnému výboru, ale jim, jednotlivým členům delegací dosavadních. Bylo samozřejmou povinností výk. výb., aby hájil stanov a práv Rady svob. Československa do všech dusledku. Bylo to spojeno s mnoha nesnázemi a provázeno zjvy, které naprosto nezdvihly vážnost k Radě svobodného Československa.

To, co zavinila neodpovednost a nedisciplinovanost jednotlivcu z řad RSC ve věci členství v ACEN zustane skvrnou v činnosti Rady. Ačkoli se RSC v uplynulém období nedostalo žádné veřejné podpory na běžnou činnost, práce plnila svoje práce, třeba s napětím všech sil. Udržovala úřední budovu ve Washingtonu D.C. a zachovávala chod své úřadovny. Člen Zastupitelstva Dr Matej Josko s nevšední ohtou a obětavostí vykonával a obstarával práce konceptní, intervenční i administrativní. Korespondence RSC s jednotlivci úřady a institucemi byla vedena plynule; na dotazy písemné i osobní bylo odpovídáno; rady a pokyny byly podávány ve všech emigračních, sociálních a j. Bylo nutno pečovat o to, aby vydání byla co nejmenší a starat se o to, aby byla opatřena úhrada příspěvky členu RSC a jejich přátel.

Ve věcech sociálních některé věci byly vyřizovány samostatně a kada byla ve stálém styku s American Fund for Czechoslovak Refugees, jehož činnost také v uplynulých dvou letech přinesla hodnotné výsledky.

V. delegace RSC na období 1958/59 byla v konečném sestavení jmenována výkonným výborem Rady a schválena orgány ACEN takto:

Dr J. Černý, Ing K. Fillo, Dr M. Frabek, Arn. Heidrich, Dr F. Hodža, Dr E. Klíma, Dr A. Klíček, Dr J. Letrich, Dr R. Luža, V. Majer, Dr J. Nosek, Dr Š. Osuský, Dr J. Papánek, Dr J. Slávik, Dr P. Zenkl, J. Zich.

Po organizační a pracovní stránce možno očekávat, že přinese dobré výsledky dvoje opatření, jež výkonný výbor začal budovat, a to: zřizování "pracovních skupin" pro jednotlivé úkoly a speciální otázky a zřízení "Sboru stálých spolupracovníků" zejména také za přibrání osob, které nejsou členy rady. Tímto způsobem bude možno zpracovávat řadu otázek a to za účasti pracovníků nevázaných a společně bydliště. Toto opatření se dobře osvědčilo v exálu Při jeho místním rozšíření u jiných organizací, takže není důvodu, proč by se nemohlo při dobré vůli osvědčit i pro RSC.

RSC má nyní své poverence v různých státech a bude úkolem nového výk. výb., aby jejich síť doplnil a jejich práce podepřel jednotnými směrnicemi a úpravou soustavného pracovního styku s RSC.

Když ACEN uspořádalo při 40 výročí bolševické revoluce výstavu 40 let komunistické činnosti, RSC spolupůsobila s ACEN všemi směry; byla nápomocna opatřováním výstavního materiálu, postarala se o uspořádání výstavy ve Washingtonu D.C. a opatřila dozor po celé její měsíční trvání. Podařilo se tím dobrý počín v boji proti komunismu i pro československou věc.

V hospodářských nesnázích New Yorkských listů a New Yorkského denníku snažila se RSC být nápomocna jak vlastní účastí, tak i tím, že k ní vybízela svoje členy.

Výkonný výbor se snažil provést úpravu a zabezpečiti udržování památníku v Lidicích, Ill., jakož i úpravu památek Husových v Kostnici.

Výkonný výbor sledoval agitaci pražského komunistického režimu na zájezdech krajanů do ČSR. Upozorňoval na metody komunistů, aby poznali skutečnou pravdu a jak nejvíce těžit z jejich cesty po návratu do USA pro komunistické cíle. Věnoval také svou pozornost tak zv. kulturní výměně a zneužívání zájezdu do USA také ke komunistické propagandě a podal v tomto směru své mínění příslušným místům i tisku.

Jednak výkonný výbor sám, jednak jeho členové reagovali na projevy týkající se Československa, a šlo-li o nepravdy a útoky, odpovídali na ně jednak soukromě a tiskem, oběžníky, nebo v Congressním Recordu. Výkonný výbor reagoval jednak v New York Times, jednak zvláštním prohlášením na zasláno člena Dr Š. Osuského, otištěné v New York Times, dne 20. října 1958 proti Dr E. Benešovi a odsoudil jeho počin. Výkonný výbor nedostal ani jediný projev nesouhlasu se svým stanoviskem. K dalším úkolům výk. výb. bude nálezet vypořádat se s tendenčním vyličením Československé historie, jež v Congressním Recordu otiskl kongresník Reece, dne 22. dubna 1958, jež si vyžádá velmi podrobné a soustavné odpovědi.

Za okolností mimořádně těžkých s minimálními prostředky při maximálních překážkách a těžkostech, výkonný výbor dostal čestně svým povinnostem. Rada svobodného Československa existuje. Výkonný výbor děkuje srdečně všem, kdo mu v jeho práci pomáhali.

Na příští období byli zvoleni:

Dr J. Lettrich předsedou 4astupitelstva, F. Němec, Emil Ransdorf, G. Sarkanič místopředsedové.

Do výkonného výboru těchto 17 členu:

S. Belluš, P. Blaho, J. Černý, R. Fraštacký, J. Chomutovský, M. Josko, E. Klíma, A. Klimek, R. Luža, V. Majer, O. Machotka, J. Papánek, M. Povolný, J. Slávik, J. Ševčík, P. Zenkl, J. Zich.

Dále tři členové dozorčí rady : J. Horváth, A. Lysý, G. Tovtin.

Zapisovatelkou J. Uhlířová.

Výkonný výbor na své první schuzi zvolil:

Dr P. Zenkla předsedou, Dr J. Slávika místopředsedou a Dr M. Josko vedoucím kanceláře a finančním referentem.

ACEN NEWS

Ve dnech 13.-20. února t.r. přiletěla do Austrálie delegace ACEN (Assembly of Captive European Nations) vedená předsedou p. St. Korbonskim (Polsko), p. Vilis Masens (Lotyšsko) a p. Josefem Kovago (Maďarsko), místopředsedou.

Za Ústředí čs. dem. org. v Australii a na Nov. Zélandě delegaci přivítali předseda Frant. Nový a koordinační jednatel Dr. Ign. Schwetz. V rozhovorech pp. Korbonski a Masens vyslovili uspokojení nad spoluprací s Ústředím a přesvědčení o brzkém jmenování delegace pro Australii.

Zájezd delegace ACEN do Austrálie byl velmi úspěšný. Pp. Korbonski, Masens a Kovago hovořili na schůzích v klubech přistěhovalců z porobných zemí v Evropě, v rozhlasu, na televizi, jednali v Canbře s min. předsedou R. Menziesem a ministrem zahraničí Casem, byli přijati na radnici starostou města Sydney, měli rozhovory s poslanci a senátory, s představiteli Unie, novináři, atd. Přijetí v Sydney, Canbře a Melbourne bylo vesměs velmi sympatické a novinářské zprávy příznivé.

P. Stefan Korbonski byl předsedou polské vlády v podzemí za boju o Varšavu a později se stal ministrem a poslancem polské selské strany.

P. Vilis Masens je diplomat z povolání. V zahraničí je od r. 1942 a byl tři roky předsedou ACEN. Nyní je delegátem ACEN u Spojených národů.

P. Josef Kovago byl starostou Budapešti v době povstání v r. 1957 a po obsazení Maďarska sovětskou armádou unikl do Rakouska. Nyní žije v New Yorku.

---0---

Přinášíme zprávy o činnosti čs. zástupců v ACEN, jak byly uveřejněny v ACEN NEWS, č. 42 - 45:

Mr. Juraj SLAVIK, Czechoslovakia, likened the situation of today to that of 1938, at the time of Munich, with the Soviet imperialists advocating the conquest of the world and threatening all those who oppose the so called March Toward Communism. The free world must not ignore the challenge, he said, and should answer it by a consistent and steadfast policy of liberation of East-Central Europe.

He then proposed a declaration on the anniversary of the Munich agreement which resulted in the enslavement of his homeland. It was unanimously adopted.

The Declaration read:

Twenty years have passed since a small democratic nation, Czechoslovakia, was sacrificed in the hope of appeasing a ruthless dictator - bent upon conquering the whole continent of Europe. The so-called Munich agreement by which this was accomplished has long since been condemned by history. Its very name is now synonymous with infamous and short sighted appeasement.

The Munich agreement marked a turning point in the history of the 20th century. The European Equilibrium was broken. The "peace" achieved in Munich was lost less than a year after the signing of the so-called agreement. Hitler cynically dismembered and occupied what remained of Czechoslovakia and this ignominious act was the end of appeasement.

On this anniversary, the Assembly of Captive European Nations appeals to the free nations never to lose sight of the lesson of Munich: "Peace in our time" can not be secured by weakness and by the shameful betrayal of a nation which an aggressor has chosen for its next victim.

They should be ever mindful of the consequences of this classical example of appeasement as recently set forth by President Eisenhower: "If the democracies had stood firmly at the beginning, there would have been no world war. Instead, they gave such an appearance of weakness and timidity that aggressive rulers were encouraged to overrun one country after another."

The Assembly of Captive European Nations hopes that the example of Munich stands and will stand for ever as a stern warning to free men everywhere on the folly of any attempt to secure peace by appeasing would-be aggressors.

---0---

The problem of refugees from Captive Countries.

Dr Jan PAPANĚK, Czechoslovakia, Rapporteur, recapitulated some of the basic facts concerning the number and situation of refugees. While the camps are gradually being cleared, the great problem of the handicapped, the aged, the sick, the disabled and other hard-core refugees remains, he emphasized. He then turned to the question of support for refugees from various governments of the free world and the resettlement program in particular, paying special attention to the case of the Hungarian refugees of 1956.

While he welcomed the idea of a World Refugee Year, he hoped that this initiative will not result in mere empty declarations by governments, but in the allocation of the necessary funds.

---0---

40th Anniversary of the Proclamation of the Czechoslovak Republic

Dr Petr ZENKL, Czechoslovakia, made the keynote speech on this solemn occasion. After the playing of the Czechoslovak national anthem, Dr Petr Zenkl delivered his address. Beginning with a review of events in the history of his homeland, he turned to more recent happenings:

...For a decade the Czechoslovaks have been cut off from the Mediterranean and Atlantic cultures to which they always belonged. Will the Western Allies allow the forcible uprooting of the Central and East European Nations from their traditional cultural environment? In the infamous Munich policy, which already once led to a war and not to a peace, going to be victorious again. The captive European nations are boiling with unrest, and expressions of dissatisfaction are frequent, their form and extent ranging from small, local uprisings to huge direct revolutions, from the passive resistance and sabotage of the workers to nation-wide student manifestations. If it were not for this unrest which the Communists are well aware of Soviet Russia would have attempted to grasp more of Western Europe a long time ago. It is not an oversimplification to say that it was the American atomic bomb which prevented further Russian aggression in Europe? Let us remember that Russia had had her own Atom bombs, H-bombs and C-bombs since 1951. It is rather not the unreliability of the logistically important hinterland areas of the buffer states, whose population is not friendly towards the Red Army? It is not true that the free world owes a great deal to the unfortunate Central and East European nations for their lion's share in containing Communism in its present borders?

...What do these people get from the West for their fight behind the main front line? Nothing but sympathy and condolence. It is time to ask whether that is enough, enough not only in the interest of those small nations, but of grave concern for the whole free world. Will the democratic world be better off after the last sparks of freedom are extinguished in Czechoslovakia, Hungary and Poland?

There are many other questions occupying one's mind, such as: Was it not a mistake that the free world did not act much more decisively and firmly during the Hungarian Revolution? Couldn't the Western Powers at least have brandished their weapons, transferred armed forces, demanded a Big Four Conference, as Krushchev did when the United States Marines, after being requested by the democratically elected government of Lebanon, came to protect

THE INDEPENDENCE OF THAT COUNTRY? Did not the Western world enjoy a rather rare support of its stand during the Hungarian crisis even from the so-called Afro-Asian bloc of neutrals?...I believe that it would be extremely timely for the democratic world when reminiscing about the fortieth anniversary of the Czechoslovak Independence Day, to stop and think about the unenviable fate of a nation which, during the thousand years of its history, has never been among the insignificant ones in its contribution on the battlefield for freedom, humanity and justice for everyone.

---0---

Persecution of writers in Captive Countries.

The Rapporteur on the above subject was Dr Juraj SLAVIK, Czechoslovakia, who explained in detail the sad fate meted out to writers in the Captive European area. He also paid tribute to Boris Pasternak, whose magnificent courage in writing book of life under the Soviet yoke deserves the gratitude of all free peoples. This book should be read by free peoples everywhere who cherish freedom, he urged.

---0---

Plenary meeting-Debate.

Dr Radomir LUŽA, Czechoslovakia, reviewed the first year of the Novotny regime in his homeland. He referred to the many private reports bespeaking lack of popularity of Novotny, who is considered the "Red Heydrich" by large segments of the population. Despite all efforts to indoctrinate the people, complete apathy and absolute lack of interest in Party affairs is evident, and this is the case with the young people as well, he observed. The regime cannot find enough members of "proletarian origin", and therefore the Party consists of too many white collar workers. After giving details about the economic situation, Mr. Luža concluded that the regime will continue clamping down on any form of revisionism. Very little is heard about the fight against dogmatism or any other form of Stalinism, but taking into consideration the general situation in the Communist camp and in the free world, one can still hope, he emphasized, that there will be no return to the inhumanities of the Stalin period.

ČINNOST ÚSTŘEDÍ

Dne 22. listopadu 1958 konal se v Adelaidě sjezd delegátů Ústředí čs. dem. org. v Australii a na Nov. Zélandě.

Ze zprávách funkcionářů a udělení absolutoria bylo uloženo třem komisím připravit návrhy pro příští činnost a sestavit kandidátku.

Sjezd věnoval velkou pozornost činnosti ACEN-u a ocenil práci této organizace směřující k osvobození porobených národu.

Pro nepřítomnost některých delegátů bylo upuštěno od návrhu na změnu stanov.

Při tom sjezd vyslovil víru, že nakonec všichni Čechoslováci v Australii a na Nov. Zélandě budou spolupracovat, jeden druhému pomáhat a že jedním slovem my zde budeme příkladem pro veškerý čs. exil roztroušený po celém světě.

Na období 1959/1960 byli zvoleni :

Nový Frant., předseda,

Viola Ján, I. místopředseda,

Pokorný Frant., II. místopředseda,

Kinský Bedřich, III. místopředseda.

Chaloupková Božena, I. jednatel,

Dr. Schwetz Ign., koordinační jednatel,

Švihla Alois, pokladník,

Mikulčák Oldř., organizační ref.,

Dr. Kříž Frant., sociální ref.,

Kadlčík Hynek, kulturní ref.,

Dr. Hájek Emil, tiskový ref.

Členové předsednictva:

Dr. Mikl Bedř., Federmann Josef, Vávra Frant.

Výbor :

Janšta Vojtěch, zapisovatel,

Protivínský Josef, sportovní ref., a členové :

Ing. Doležal M., Vávra V., Rokyta L. A., Bárta R., Sladký Th., Cigler M.

Figarová A., Postník J., Kučík J.

Smírčí soud : Trávníček Al., Marouš Jan, Jonáš Ant.

Revisoři : Mikša Rud., Lajner Ed., Kohout Jos.

Bratr Josef FEDERMANN zemřel.

Po těžké nemoci zemřel, dne 24. února 1959 v Hobartu br. Josef Feder-
mann, býv. jednatel Ústředí čs. dem. org. v Australii a na Nov. Zélan-
dě. V roce 1950 pomáhal založit sokolskou jednotu v Sydney a stal
se jejím prvním starostou. Byl rovněž předsedou Čs. nár. sdružení
v Sydney a později v Hobartu. V roce 1953 stal se členem RSC.

Bratr Josef Federmann byl neúnavný pracovník pro čs. věc a v posled-
ních letech těžce shásel zákeřnou a nebezpečnou nemoc, která nedo-
volovala vypětí sil a námahu, na kterou byl ve své veřejné činnosti
zvyklý.

Jeho příklad obětavé a nenáročné práce nám bude velmi chybět.

Spolupráce Ústředí čs. dem. org. v Australii a na Nov. Zélandě s Čs.
nár. sdružením v Sydney.

Dne 15. února t. r. konala se porada zástupců Ústředí s výborem čs.
Sdružení v Sydney, za účelem zlepšení spolupráce podle směrnic ur-
čených sjezdem delegátů. Za Ústředí byli přítomni předseda F. Nový
a koordinační jednatel Dr. Ign. Schwetz a Čs. sdružení v Sydney zastu-
poval předseda Dr. B. Mikl a členové výboru Miklová, Ing. Doležal, Vaňek,
Vávra a Zachar. Jednání se vyznačovala upřímným odhodláním prospět
čs. exilovému veřejnému životu v Australii. V debatě byly podrobně
projednány stávající problémy a dohodnut příští postup. K doplnění
předsednictva Ústředí oznámí výbor Čs. sdružení v N. S. W. jména svých
zástupců.

Navštěva u tělocvičné jednoty Sokol v Sydney.

Předseda Ústředí, dne 13. února t. r. navštívil cvičení Sokola v Syd-
ney. Vzorná činnost, nadšení a obětavost a pevná vůle překonat všech-
ny překážky a jít vpřed za vytčeným cílem vytvořily v tělocvičné
prostředí, na které právem celý náš exil v Australii může být hrdý.
Vřelé díky za nezištnou práci patří br. starostovi Křepelovi, ses.
náčelnici Křepelové, br. jednatele Ing. Doležalovi, br. náčelníku Dr. B.
Miklovi, br. vzdělavateli Kabátovi, vedoucím her br. Zacharovi a br.
pokladníkovi Macháčkovi, kteří zůstávají zárukou, že v díle vytrvají
a neskloní se.

Sydnejská sokolská činnost si otevřela cestu k lidskému rozumu,
svědomí a srdcím.

Zprávy státních organizací:Čs. Klub v Adelaide, Jižní Austrálie.

Dne 22. března 1959 konala se X. řádná valná hromada čs. klubu v Adelaide. Na příští období byli zvoleni:

Frant. Nový, předsedou, Dr. J. Hronský, místopředsedou, Rudolf Mikša, jednatelem, Alois Trávníček, koordinační jednatel, Theodor Sladký, pokladníkem a referenti: Hynek Hadlčík, organizační, D. P. Maňák, sociální, Vojtěch Čanšta, tiskový a kulturní, Zdeněk Satánek, sportovní, J. Hofer, propagační, R. Bárta, společenský a J. Marouš, hospodář.

Výbor: Dr. E. Hájek, K. Havrlant, K. Eliáš, J. Sadloň, V. Švihla, E. Wardová. Delegáti u Good Neighbour Council: Dr. E. Hájek, R. Mikša.

Revisoři: R. Jureček, Ant. Jenáš.

Smírčí soud: M. Zlámal, J. Utěkal a V. Vomáčko.

Čs. klub v Adelaide měl k 22. 3. 1959 celkem 358 řádných členů.

Stav pokladny k valné hromadě: £ 454.-10/11.

Dne 9. května uspořádá klub taneční zábavu ve Flinders Hall, city.

Koordinační jednatel klubu byl pověřen nácvikem dětí k vystoupení na televizi.

Čs. národní Sdružení v Melbourne, Victoria.

Na valné hromadě Čs. nár. sdružení v Melbourne byli zvoleni:

Ján Viola předsedou, Dr. Ign. Schwetz místopředsedou, F. Chaloupek jednatelem, Ant. Švihla pokladník.

Členové výboru: B. Chaloupková, O. Mikulčák, F. Vozábal, F. Horáček, A. Zamrazilová, E. Svoboda, J. Kubesová.

Čs. národní Sdružení v Melbourne založilo fond za účelem postavení čs. národního domu ve Victorii.

Čs. národní Sdružení v Sydney, New South Wales.

Valná hromada Čs. nár. Sdružení v Sydney zvolila tento výbor:

Dr. Bed. Mikl předseda, Dr. Sudek místopředseda, J. Reinerová pokladník, Jar. Žilina soc. ref., D. Moravcová org. ref., J. Vaněk kult. ref., J. Čáp zábavní ref.

Výbor: V. Vávra, L. Kanturek, D. Lupínková, Dr. F. Kříž, D. Hála, J. Sticha, S. Wiesnerová, V. Hons.

Revisoři: Ing. M. Doležal, F. Kunz

Čs. Klub v Darwinu.

Ústředí poděkovalo p. S. Lormanovi za vzácné pochopení a potřebu založení Čs. klubu v Darwinu. Byly odeslány formuláře členských přihlášek a stanovy Ústředí, aby mohlo být potvrzeno založení stát. org. Čs. Sdružení v Perthu, Western Australia.

P. J. Kučík byl zvolen členem výboru Ústředí.